

Неискуство като прѣдрасположено въ това, лѣсничко повѣрва щото му казахъ оныя овцы; и въ единъ утринѣ за него злощастниѣ, увѣренъ на думы-ты имъ, прѣскочи водж-тѣ, коя то окрежжаваше оградж-тѣ, прѣдъ да ся събуди Миръ отъ невиннага си сънѣ.

Негови-ти нови дружина го въсприехъ съ радость, и ся обѣщахъ да го заведѣть по веселы пасища, кои то щяхъ да му сѫ храна цѣлый день, и на цвѣтны постѣлки, дѣтощеше да спи сладко сичкѣ-тѣ ношь.

Неискуство бѣрзаше да гы послѣдва, а бѣще заминало почти пладня, и сънце-то грѣяше съ много жегж, надъ планины-ты; когато едвамъ стигнахъ наедно отъ оныя пасища, кои то ся видѣхъ отъ далечь толкози хубавы. И тогава, понеже Неискуство бѣше ослабнало отъ жегж-тѣ и отъ гладъ-тѣ, и заморено много отъ труда на възлазяніе-то надѣяше ся голѣмо удоволствіе отъ пасеніе на изрядна трѣвѣ.

“ Сега, рече му една отъ козы-ты, да ся радвашь; сега да испѣлнишь всяко свое желаніе съ таѣ сладкѣ хранѣ, и да пі-ешь отъ водж-тѣ коя-то тече при нозѣ-тѣ ти. ”

Неискуство начна да яде лакомо, което му ся стори много сладко: но колко бѣ прельстено! На трѣвѣ-тѣ вкусъ-тѣ бѣше горчивъ въ уста-та му; и колкото и да ядеше, не можеше да прѣстане гладъ-тѣ му: защо горска-та земя, като бесплодна, не составяше

СЕЛАДИКА-Т҃РНОВО

БИБЛІОТЕКА